

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 144/05-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. novembra 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť PaedDr. M. Š., bytom K., zastúpeného advokátkou JUDr. Ľ. V., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 39/99 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 39/99 p o r u š i l základné právo PaedDr. M. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 39/99 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

3. PaedDr. M. Š. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 11. júla 2005 č. k. I. ÚS 144/05–11 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť PaedDr. M. Š., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Ľ. V., K., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 39/99.

Zo sťažnosti vyplýva, že podaním žaloby 6. decembra 1999 sa v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 27 C 39/99 sťažovateľ domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“). Podľa tvrdenia sťažovateľa konanie okresného súdu je od septembra 2002 aj napriek jeho opakovaným urgenciám poznačené zbytočnými prietahmi, čím sa predlžuje doba jeho právnej neistoty a oddiaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem popisu priebehu predmetného konania uviedol: „(...) *d'alsí termín pojednávania bol 19. 9. 2002, kde vzhľadom už k predchádzajúcemu návrhu na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku hlavne z odboru stavebníctva súd toto pojednávanie odročil na neurčito za týmto účelom, čo aj oznámil účastníkom upovedomením, ktoré sme obdržali 2. 9. 2002.*

Od uvedeného dátumu napriek písomným urgenciám zo dňa 1. 10. 03, 3. 11. 03, 4. 12. 03, 12. 1. 04, 28. 1. 04, 30. 4. 04 navrhovateľ do dnešného dňa neobdržal uznesenie na nariadenie kontrolného znaleckého posudku na ocenenie nehnuteľností a ani nebolo nariadené pojednávanie.

Z toho dôvodu navrhovateľ dňa 12. 7. 2004 sa obrátil na predsedu Okresného súdu Bratislava III., so sťažnosťou na prieťahy v konaní, avšak ani k tejto sťažnosti sa Okresný súd vôbec nevyjadril.“

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Právo sťažovateľa PaedDr. M. Š., zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky na konanie bez zbytočných prieťahov konaním Okresného súdu Bratislava III., č. k. 27 C 39/99 porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava III., aby konal vo veci vedenej pod 27 C 39/99.

Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 000,- Sk, ktoré je Okresný súd Bratislava III., povinný zaplatiť sťažovateľovi do 3 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho podpredseda JUDr. M. K. listom sp. zn. Spr. 3452/05 z 8. júla 2005 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 9. novembra 2005.

2. 1. Podpredseda okresného súdu vo svojom vyjadrení mimo iného uviedol:

„Ako je zrejmé z obsahu spisu veci, konalo sa v nej riadne do augusta 2002, je pravdou, že odvtedy sa vo veci vôbec nekonalo, v zásade je ale na príčine preťaženosť moja, resp. nášho súdu. (...)

V roku 2003 dosiahol stav vecí v mojom súdnom oddelení takej úrovne, že sa veci už nedali vybavovať bez prieťahov, dotklo sa to teda aj tejto veci, pričom podotýkam, že do

roku 2002 som aj v tejto veci mal mimoriadne termíny pojednávania, stav vecí v oddelení to prosto dovoľoval.

(...) Z prvých šiestich najpreťaženejších okresných súdov sú štyri bratislavské, náš súd je na štvrtom mieste. Poukazujem na to ako na skutočné príčiny prieťahov v konaní, aj keď viem, že z hľadiska rozhodovania ústavného súdu je to právne bezvýznamné.

Na ústnom pojednávaní netrvám.“

2. 2. Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu okresného súdu uviedla:

„Vo vyjadrení sa uvádza, že aj zo sťažnosti je zrejmé, že až do augusta 2002 sa vo veci riadne konalo a že je tiež pravdou, že od uvedeného obdobia sa vo veci nekonalo. Ako dôvod nekonania je príčina v preťažnosti súdu. Ďalej súd poukazuje na počet právnych vecí, ktoré je OS Bratislava III., povinný riešiť a zároveň poukazuje na analýzu sťažností súdov vyhotovený MS SR podľa ktorého na Slovensku chýba 258 sudcov, z toho pre Bratislavu 71 a konkrétne na súde Bratislava III., 15 sudcov.

K týmto skutočnostiam sťažovateľ uvádza len tú skutočnosť, že otázky množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdov nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie toho, či k prieťahom v konaní došlo alebo nie.

Znovu sťažovateľ uvádza, že podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR má právo aby jeho vec bola prejednaná bez zbytočných prieťahov.

Osobne sa domnievame, že v tomto prípade, keďže posledné pojednávanie bolo odročené za účelom vydania uznesenia na kontrolné znalecké dokazovanie, ani vydania takéhoto uznesenia sa sťažovateľ nedočkal, čo by samozrejme urýchlilo konanie a podľa nášho názoru zbytočne vec nie je prejednávaná posledné 3 roky.

Zároveň oznamujem súdu, že netrváme na ústnom pojednávaní pred Ústavným súdom SR.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na

prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Z obsahu s'ťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 27 C 39/99:

- 6. december 1999 – s'ťažovateľ sa žalobou podanou okresnému súdu domáhal vyporiadania BSM po rozvode;
- 18. január 2000 – okresný súd nariadil pojednávanie na 3. marec 2000 a žalobný návrh zaslal na vyjadrenie žalovanej;
- 9. február 2000 – okresný súd pripojil k spisu rozvodový spis sp. zn. 7 C 300/96;
- 1. marec 2000 – právna zástupkyňa s'ťažovateľa ospravedlnila jeho neúčast' na pojednávaní 3. marca 2000 a žiadala okresný súd o poskytnutie trojmesačnej lehoty na uzavretie mimosúdnej dohody medzi účastníkmi;
- 3. marec 2000 – pojednávanie bolo pre ospravedlnenú neúčast' s'ťažovateľa a jeho právnej zástupkyne a z dôvodu žiadosti s'ťažovateľa odročené na 3. máj 2000;
- 3. máj 2000 – okresný súd po konštatovaní, že „*sa pokúsil o zmierne riešenie sporu*“ a do jedného mesiaca právni zástupcovia účastníkov oznámia súdu jeho výsledok, odročil pojednávanie na neurčito;
- 5. jún 2000 – s'ťažovateľ oznámil okresnému súdu, že nedošlo k uzavretiu mimosúdnej dohody, a žiadal nariadiť pojednávanie;
- 10. júl 2000 a 13. september 2000 – s'ťažovateľ opätovne žiadal nariadiť pojednávanie;
- 14. september 2000 – okresný súd nariadil pojednávanie na 25. október 2000;

- 20. október 2000 – právna zástupkyňa žalovanej zaslala okresnému súdu vyjadrenie k žalobe;
- 25. október 2000 – pojednávanie bolo z dôvodu neospravedlnenej neprítomnosti sťažovateľa (predvolanie prevzal 10. októbra 2000) a jeho právnej zástupkyne (ospravedlnenie doručené okresnému súdu telegramom v deň pojednávania) odročené na 15. december 2000;
- 15. december 2000 – pojednávanie bolo po ustálení okruhu hnutel'ných a nehnuteľných vecí patriacich do BSM odročené na 23. február 2001 z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania ohľadne ocenenia vecí začlenených do BSM;
- 13. február 2001 – okresný súd uznesením ustanovil súdnu znalkyňu z odboru bytové zariadenie, odvetvia nábytok na ocenenie hnutel'ných vecí (uznesenie bolo súdnej znalkyni doručené 26. februára 2001 a na vypracovanie znaleckého posudku jej bola uložená lehota 20 dní), súdneho znalca z odboru elektrotechnika na ocenenie elektrických zariadení (uznesenie bolo súdnemu znalcovi doručené 23. februára 2001 a na vypracovanie znaleckého posudku mu bola uložená lehota 20 dní) a súdneho znalca z odboru stavebníctvo za účelom ocenenia bytu (uznesenie bolo súdnemu znalcovi doručené 22. februára 2001 a na vypracovanie znaleckého posudku mu bola uložená lehota 30 dní);
- 23. február 2001 – po vypočutí účastníkov konania bolo pojednávanie odročené na 27. apríl 2001 z dôvodu predvolania svedkov, vyžiadania správy o čerpaní mladomanželskej pôžičky účastníkmi a predloženia znaleckých posudkov;
- 5. marec 2001 – okresnému súdu bol doručený znalecký posudok z odboru elektrotechnika;
- 8. marec 2001 – na základe výzvy okresného súdu na pojednávaní 23. februára 2001 sťažovateľ zaplatil za podanie žalobného návrhu súdny poplatok;
- 15. marec 2001 – okresnému súdu bol doručený znalecký posudok z odboru bytové zariadenie, odvetvia nábytok;
- 26. marec 2001 – okresný súd oznámil účastníkom konania, že z dôvodu potreby zaslania spisu súdnemu znalcovi z odboru stavebníctvo pre účely vypracovania znaleckého posudku sa pojednávanie nariadené na 27. apríl 2001 odročuje na neurčito;
- 27. marec 2001 – okresnému súdu bol doručený znalecký posudok z odboru stavebníctvo;
- 5. apríl 2001 – okresný súd nariadil pojednávanie na 16. máj 2001;

- 9. apríl 2001 – okresný súd dopytom adresovaným Slovenskej sporiteľni zisťoval spôsob čerpania a splácania mladomanželskej pôžičky poskytnutej účastníkom;
- 19. apríl 2001 – okresný súd vyzval účastníkov konania na oznámenie adres svedkov;
- 16. máj 2001 – pojednávanie po vypočutí účastníkov a svedkyne bolo odročené na 14. jún 2001 z dôvodu predvolania svedka a urgovania správy od Slovenskej sporiteľne;
- 31. máj 2001 – okresnému súdu bola doručená správa od Slovenskej sporiteľne o spôsobe čerpania a splácania mladomanželskej pôžičky poskytnutej účastníkom;
- 12. jún 2001 – sťažovateľ a jeho právna zástupkyňa ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní 14. júna 2001 a súhlasili, aby sa konalo v ich neprítomnosti;
- 14. jún 2001 – pojednávanie bolo pre neprítomnosť sťažovateľa, jeho právnej zástupkyne a svedka odročené na 6. september 2001;
- 5. september 2001 – sťažovateľ a jeho právna zástupkyňa ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní 6. septembra 2001 z dôvodu kolízie termínov pojednávaní právnej zástupkyne;
- 6. september 2001 – pojednávanie bolo po vypočutí svedka odročené na 23. november 2001;
- 23. november 2001 – pojednávanie bolo z dôvodu neospravedlnenej neúčasti oboch právnych zástupcov a sťažovateľa, ktorí boli riadne predvolaní, odročené na 6. február 2002. Po pojednávaní bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie právnej zástupkyne sťažovateľa z neúčasti na pojednávaní;
- 6. február 2002 – pojednávanie bolo po vypočutí účastníkov odročené na 3. apríl 2002 s tým, že právny zástupca žalovanej zašle okresnému súdu „špecifikáciu dlhov“ obidvoch účastníkov ku dňu rozhodnutia o rozvode;
- 3. apríl 2002 – po vypočutí žalovanej, ktorá predložila „špecifikáciu dlhov“ účastníkov, bolo pojednávanie odročené na 30. máj 2002 z dôvodu pripojenia spisu sp. zn. Ro 48/00 a predvolania súdneho znalca z odboru stavebníctvo za účelom objasnenia ním vypracovaného znaleckého posudku;
- 30. máj 2002 – pojednávanie bolo po vypočutí súdneho znalca z odboru stavebníctvo odročené na 19. september 2002 s tým, že okresný súd (na návrh sťažovateľa) nariadi vypracovanie kontrolného znaleckého posudku ohľadne ocenenia bytu;

- 22. august 2002 – okresný súd zrušil nariadený termín pojednávania na 19. september 2002 z dôvodu potreby ustanovenia súdneho znalca na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku;
- 6. október 2003 – sťažovateľ žiadal okresný súd o nariadenie pojednávania;
- 5. november 2003 – sťažovateľ žiadal okresný súd o nariadenie pojednávania;
- 8. december 2003 – sťažovateľ žiadal okresný súd o nariadenie pojednávania;
- 14. január 2004 – sťažovateľ žiadal okresný súd o nariadenie pojednávania;
- 2. február 2004 – sťažovateľ žiadal okresný súd o nariadenie pojednávania a o ustanovenie súdneho znalca;
- 3. máj 2004 – sťažovateľ žiadal okresný súd o nariadenie pojednávania.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov (...).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o vyporiadanie BSM vedenom pod sp. zn. 27 C 39/99, v ktorom sťažovateľ vystupuje ako žalobca, došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (m. m. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Predmetom konania na okresnom súde je rozhodovanie o vyporiadanie BSM, ktoré v danom prípade podľa názoru ústavného súdu nepredstavuje právne zložité (z hľadiska právnej úpravy a jej aplikácie) konanie. Ústavný súd síce uznáva, že ide o konanie, ktoré je svojou povahou náročné na dokazovanie - zistenie skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie o merite veci (ustálenie okruhu vecí patriacich do BSM a ich ocenenie), avšak

vychádzajúc zo samotnej dĺžky konania, jeho priebehu a doteraz dosiahnutých výsledkov ústavný súd konštatuje, že nezistil také okolnosti, ktoré by zdôvodňovali existujúci viac ako päť rokov a osem mesiacov trvajúci priebeh konania jeho zložitou.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania v preskúmvanej veci, ústavný súd konštatuje, že na celkovej dĺžke konania sa čiastočne podieľal aj sťažovateľ, a to opakovanou neospravedlnenou neúčastou na pojednávaniach (30. marca 2000, 25. októbra 2000, 14. júna 2001, 6. septembra 2001 a 23. novembra 2001), ako aj oneskoreným zaplatením súdneho poplatku za návrh po viac ako 14 mesiacoch od jeho podania (8. marca 2000).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v tejto súvislosti konštatuje, že okresný súd v predmetnej veci uskutočnil posledné pojednávanie 30. mája 2002, ktoré bolo z dôvodu nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania odročené na 19. september 2002 a následne bol tento termín pojednávania okresným súdom 22. augusta 2002 zrušený z dôvodu potreby ustanovenia súdneho znalca. Od posledného pojednávania dosiaľ okresný súd, t. j. viac ako tri roky, nevykazuje v predmetnom konaní žiadnu procesnú aktivitu.

V súvislosti s tvrdením podpredsedu okresného súdu: „*V roku 2003 dosiahol stav vecí v mojom súdnom oddelení takej úrovne, že sa veci už nedali vybavovať bez prietahov*“, ústavný súd konštatuje, že v súlade s judikatúrou ústavného súdu platí, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť súdne konanie, ho nezavaruje zodpovednosti za zbytočné prietahy v súdnom konaní. Námietka neprimeraného zaťaženia sudcov pri vybavovaní agendy nepredstavuje dôvody, ktoré by mohli byť interpretované inak než technické a organizačné problémy, ktoré však nemôžu ísť na ťarchu účastníka, ktorý od súdu právom očakáva ochranu svojich práv bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (IV. ÚS 58/02). V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali

včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote.

Z vyjadrenia okresného súdu nevyplýva prijatie účinných opatrení. Skutočnosť, že okresný súd mal problémy s vybavovaním veľkého množstva agendy, ktoré nedokázal riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (I. ÚS 156/02, I. ÚS 65/04).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, považuje za primerané vo výške 20 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Vzhľadom na to, že sťažovateľ si nežiadal priznať úhradu trov právneho zastúpenia, ústavný súd sa touto otázkou nezaoberal.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. novembra 2005